

Per JesusR el dl., 28/01/2019 - 16:56

Quan has arribat a casa no hi havia ningú. Estaves cansat, avorrit i una mica enfadat. Vas a la cuina. Seus al banc de fusta i va pujant la marea: notes que tens ganes de plorar. Et domines i restes un temps en blanc.

Quan obres els ulls et fixes en els aparells que hi ha a la teva cuina, particularment la nevera amb el congelador i el microones. És en aquest moment que et ve la inspiració com una amable energia i llum.

En el cap, en el cor i en el més profund de tu portes molts petits interrogants i alguns problemes que et cal resoldre. Et sents trist perquè tots alhora pesen massa, resulten opressors. Feina, parella, proves mèdiques, treball de llicenciatura, i fins la situació del país. Penses: no pot ser, he de posar ordre. No tot és igual i especialment no tot porta el mateix ritme. He d'ordenar-ho i he de veure el temps de resolució.

Hi ha algunes qüestions que de moment estan parades i no hi puc fer res... les poso al congelador. Quan arribi l'hora les trauré i les treballaré, però ara, de moment, al congelador. Estic una mica més tranquil.

Però altres temes demanen un cert repòs. Ara no és el moment. Potser demà o passat demà les trauré de la nevera, les definiré; pros i contres, possibilitats, connexions... i camins de solució.

Finalment, hi ha algun tema urgent que calgui posar al microones? Sí, ràpid. He de telefonar al metge del CAP, he de... Vinga, som-hi...

Els tres aparells m'han ajudat a afrontar els temes segons la seva importància i velocitat de creuer. Així com els tres aparells s'alimenten de l'energia elèctrica, jo també rebo una energia de vida. Ara entenc quin era el principal problema que em neguitejava: desordre, tot alhora, manca de consciència del temps i oblit energètic.

T'has alçat, et rius de tu mateix i prens dues decisions: "Torno al ioga i recupero el ritme de la pregària."
